

Η Θεοπνευστία και το αλάθητο της Αγίας Γραφής

“Όλη η γραφή είναι θεόπνευστος και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχο, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης, διά να ήναι τέλειος ο άνθρωπος του Θεού, ητοιμασμένος εις παν έργον αγαθόν” (Β΄ Τιμόθεου 3:16-17).

Η ύπαρξη ενός άρθρου για ένα τόσο κεφαλαιώδες δογματικό θέμα όπως είναι η θεοπνευστία και το αλάθητο της Αγίας Γραφής, σε μία σειρά για το Χριστιανισμό και την Επιστήμη, ίσως να παραξενεύει αρχικά. Θα δείξουμε όμως ότι αποτελεί το λόγο ύπαρξης όλης αυτής της σειράς και ότι υπερασπίζεται την αλήθεια του Λόγου του Θεού φυλάσσοντας μια πύλη από την οποία προσπαθεί η πλάνη να εισέλθει.

Τα τελευταία χρόνια σε διάφορες Χριστιανικές ομολογίες υπάρχουν εκείνοι που για διάφορους λόγους ισχυρίζονται ότι η Γραφή είναι αληθής και αξιόπιστη για θέματα πίστεως αλλά όχι και για θέματα ιστορίας ή επιστήμης.

Ο Κύριος όμως Ιησούς Χριστός που είναι η αλήθεια (Ιωάννης 14:6), βεβαιώνει ότι **“ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια”** (Ιωάννης 17:17), και ότι **“Πας όστις είναι εκ της αληθείας ακούει την φωνή Μου”** (Ιωάννης 18:37).

Ο Θεός χρησιμοποίησε ανθρώπους αλλά ο πραγματικός συγγραφέας της Αγίας Γραφής είναι το Πνεύμα το Άγιο (Β΄ Τιμόθεου 3:16, Β΄ Πέτρου 1:20-21).

Από τη στιγμή που ο άνθρωπος θα δεχθεί ότι η Γραφή περιέχει λάθη τα αποτελέσματα είναι καταστρεπτικά.

Πρώτα από όλα ακυρώνεται ο Κύριος σκοπός της Γραφής που είναι η παρουσίαση στον άνθρωπο του χαρακτήρα του Θεού. Παρουσιάζεται ένας Θεός ατελής και ψευδής. Είναι σαν να ακούμε πάλι το ανατρεπτικό εκείνο πνεύμα να ψιθυρίζει στο αυτί της Εύας: **“Τwόντι είπεν ο Θεός;...”** (Γένεσις 3:1).

Δεύτερο καλούμαστε να διακρίνουμε με βάση την ανθρώπινη κρίση ποιο είναι το σωστό και ποιο το λάθος. Αντικαθιστούμε την απόλυτη αυθεντία της Γραφής με την αυθεντία του ανθρώπου. Υποκύπτει έτσι ο άνθρωπος στο δεύτερο ψέμα που σαγήνευσε και αιχμαλώτισε τους πρωτόπλαστους: **“θέλετε είσθαι ως θεοί, γνωρίζοντες το καλόν και το κακόν.”**. Αντί να υπακούμε στο Λόγο του Θεού γινόμαστε κριτές του, επιλέγοντας σήμερα ότι νομίζουμε αρεστό και αμφισβητώντας και απορρίπτοντας ότι είναι ενοχλητικό.

Τρίτο, δεν είναι δυνατόν να ξεχωρίσουν θέματα ιστορικά από θέματα δογματικά. Εφόσον ο Θεός εισήλθε στο κόσμο έγινε μέτοχος της ανθρώπινης ιστορίας. Δεν μπορώ να απορρίψω την ενσάρκωση του Θεού Λόγου δια Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, επειδή δεν μπορώ να το εξηγήσω επιστημονικά. Δεν μπορώ να απορρίψω την ύπαρξη του Αδάμ και της Εύας, η το κατακλυσμού του Νώε, η την παραμονή του Ιωνά στη κοιλιά του κήτους διότι έτσι καθιστώ το Χριστό ψεύτη, καθώς Εκείνος μίλησε για αυτά σαν γεγονότα.

“Αλλ’ έστω ο Θεός αληθής, πας δε άνθρωπος ψεύστης” (Ρωμαίους 3:4). Τα τελευταία χρόνια έρχεται μια κατακλυσμιαία σωρεία επιστημονικών αποδείξεων να πιστοποιήσουν θριαμβευτικά την απόλυτη αλήθεια του Λόγου του Θεού. Παραδείγματος χάριν πολλοί οπαδοί του υλισμού αμφισβήτησαν την Αγία Γραφή ήδη από το πρώτο της εδάφιο. Η επιστήμη όμως σήμερα παραδέχεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι υπήρξε μια αρχή στο χώρο, το χρόνο, την ύλη και την ενέργεια.

Μακάριοι και αληθινά κερδισμένοι είναι όλοι αυτοί που εμπιστεύτηκαν με όλη τους τη καρδιά κατά πάντα το Λόγο του Θεού. Καλούμαστε να τους μιμηθούμε.

Περάκης Α.

Πηγή: Εφημερίδα «Χριστιανισμός», τεύχος 295 – Ιούλιος 2008